

Yoqubning maktubi

Yoqubning ishonchi (e'tiqodi) borligi haqidagi maktubida talab qilinadigan ish bu qat'iyat tugaydigan ishdir (Yoqb 1: 4), ya'ni mukammal qonunga, erkinlik qonuniga ishonishda davom etishdir (Yoqb 1: 25).

Yoqubning maktubi

Kirish

Adolatli Jeyms, ehtimol Isoning birodarlaridan biri (Mt 13:55; Mark 6: 3) bu maktubning muallifidir.

Birodar Jeyms Masihning tirilishidan so'nggina qabul qilingan (Yuhanno 7: 3-5; Havor. 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), Quddusdagi cherkov rahbarlaridan biri bo'lib, tanlangan va cherkov ustunlari (Galat. 2: 9).

Jeymsning maktubi milodiy 45 yilga to'g'ri keladi. C., Quddusdagi taxminan 50-dagi birinchi kengashdan ancha oldin. Eng qadimgi Yangi Ahdning maktubi bo'lgan C. Tarixchi Flavio Xosefoning so'zlariga ko'ra, Tiago 62-yilda sodir bo'lgan. Ch.

Maktubning manzillari xristianlikni qabul qilgan tarqoq yahudiylardir (Yoq. 1: 1), shu sababli yahudiylarga xos bo'lgan ashaddiy ohang va til.

Ushbu maktubni yozganida, Yoqub yahudiylarning yagona Xudoga ishonish haqidagi ta'limotiga qarshi chiqmoqchi bo'lib, xushxabar ta'limotiga, ya'ni Iso Masihga ishonish kerak, chunki u Xudoga ishonaman deb aytish befoyda, lekin u Xudoning amriga bo'ysunmasligi, Xudo, Masihga ishonish.

Jeymsning yondoshishi bizga Iso o'rgatgan narsani eslatadi: «Yuraklaringiz bezovtalanishiga yo'l qo'ymang; siz Xudoga ishonasiz, siz ham menga ishonasiz "(Yuhanno 14: 1), ushbu mavzuning maqsadli auditoriya nuqtai nazaridan dolzarbligini ko'rsatib: yahudiylar nasroniylikni qabul qildilar.

Biroq, Yoqubning maktubi haqidagi tushunmovchilik butun nasroniy olamiga tarqaldi, u najotni asarlar orqali himoya qildi, imon orqali najotni himoya qilgan g'ayriyahudiylarga havoriyga qarshi chiqdi.

Jeymsning yondashuvini tushunmaslik Martin Lyuterni ushbu maktubdan nafratlanib, uni "somon maktubi" deb atadi. U Yoqubning ta'limoti havoriy Pavlus ta'limotidan farq qilmasligini ko'rmadi.

Jeyms maktubining qisqacha mazmuni

Yoqubning maktubi imonda qat'iyat ko'rsatishga undash bilan boshlanadi, chunki qat'iyat bilan imon ishi yakunlanadi (Yoqb 1: 3-4). Kimki sinovlarga bardosh bermasdan bardosh bersa, chunki u Xudodan hayot tojini oladi, unga Unga bo'ysunadigan (sevadigan) kishilarga beriladi (Yoqb 1:12).

Jeyms "imon" atamasini "ishonish", "ishonish", "ishonish" ma'nosida qo'llaydi, havoriy Pavlusdan farqli o'laroq, bu atamani "ishonish" va "haqiqat" ma'nosida ham ishlatadi va bu oxirgi ma'no undan ko'ra ko'proq ishlatiladi.

Keyin, Jeyms xushxabarning mohiyatini taqdim etadi, bu haqiqat kalomi orqali yangi tug'ilishdir (Yoqub 1:18). Xudoning najot uchun qudrati bo'lgan itoatkor xizmatkor sifatida xushxabar kalomini qabul qilish zarurligini ta'kidlagandan so'ng (Yoqub 2: 21), Jeyms suhbatdoshlarini xushxabarda belgilab qo'yilgan narsani bajarishga undab, ta'limotni unutmadi. Masih haqida (Yoqub 2: 21).

Jeymsning eslashicha, xushxabar haqiqatiga diqqatli bo'lgan va unda qat'iyat ko'rsatadigan, unutilgan tinglovchi bo'lmasdan, Xudo belgilagan ishni bajaradi: Masihga ishonish (Yoqub 2:25).

Xudo talab qilgan ishni hisobga olgan holda, Jeyms yurakdan kelib chiqadigan narsani cheklamasdan dindor bo'lish o'zini aldash ekanligini va odamning dini behuda ekanligini isbotladi (Yoqub 2: 26-27).

Yana Jeyms suhbatdoshlarini birodarlar deb ataydi, so'ngra ularni odamlarga hurmat ko'rsatmaslikka chaqiradi, chunki ular Masihga ishonamiz deb ishonishgan (Yoqub 2: 1). Agar kimdir Rabbimiz Isoga ishonaman desa, u bu e'tiqodga muvofiq harakat qilishi kerak: kelib chiqishi, tili, qabilasi, millati va boshqalar sababli odamlarni hurmat qilmaslik. (Yoqub 2:12)

Tiagoning yondashuvi yana jiddiy tarzda o'zgaradi: – "Mening birodarlarim", ulardan imonlari borligini aytish foydalimi yoki yo'qligini so'rash. E'tiqod asarlarni saqlamasdan mumkinmi?

Kontekstdagi ish atamasi qadimgi odamning fikriga ko'ra tushunilishi kerak, bu amrga bo'ysunish natijasidir. O'sha paytda erkaklar uchun xo'jayinning buyrug'i va xizmatkorning itoatkorligi ish bilan yakunlangan.

Yondashuv odamlardan najotga o'zgaradi. Birinchidan; Masihga ishongan kishi hurmat qila olmaydi. Ikkinchidan: Kimki Xudo yagona ekanligiga ishonaman desa, agar u Xudo talab qilgan ishni qilmasa, u najot topmaydi.

Gap Masihga ishonaman deb da'vo qiladigan kishi haqida emas, balki ishonaman deb da'vo qiladigan kishi haqida, ammo bitta Xudoga bo'lgan ishonch. Masihga ishongan kishi najot topadi, chunki bu Xudo talab qilgan ishdir. Siz Xudoga ishonaman deb da'vo qiladigan, lekin Masihga ishonmaydigan odamni qutqara olmaysiz, chunki u ishni bajaruvchi emas.

Iymon (e'tiqod) deydiganlardan talab qilinadigan ish bu

qat'iyat tugaydigan ishdir (Yoqub 1: 4), ya'ni mukammal qonunga, erkinlik qonuniga ishonishda davom etishdir (Yoqub 1:25).

Yahudiylar orasida xristian diniga kirganlar, Xudo talab qiladigan ish Masihga ishonish ekanligini bilar ekan, uning imoni borligini aytish etarli emasligini aytib, Jeyms Xudoga ishonish va Masihga ishonmaslik zararsiz ekanligini ta'kidladi.

Uchinchi bobdagi yondashuv yana bir bor aytilganida o'zgaradi: mening birodarlarim (Yoqub 3: 1). Ushbu ko'rsatma usta bo'lishni istaganlarga qaratilgan, ammo ushbu vazirlik mashqlari uchun "mukammal" bo'lishi zarur. Kontekstda "mukammal" bo'lish haqiqat so'ziga qoqilmaslikdir (Yoqub 3: 2) va shu tariqa tanani (talabalarni) boshqarishi mumkin.

So'z nimani targ'ib qilishga qodir ekanligi haqidagi misollardan so'ng, Xudoning bilimini donolik va insoniyat urf-odati bilan taqqoslab, bitta odamning turli xil xabarlarini bilan murojaat qilish mumkin emasligini hal qilish uchun yana yondashuv o'zgartirildi (Yoqub 3:10 -12).

Va nihoyat, ko'rsatma shundan iboratki, yahudiylar orasidan qabul qilingan masihiylar bir-birlariga yomon gap aytmasliklari kerak (Yoqub 4:11) va (badavlat) raqamlar bo'yicha Masihni o'ldirgan yahudiylarga murojaat qilishlari kerak.

Maktub, boshlang'ich mavzuga murojaat qilish orqali yopiladi: qat'iyat (Yoqub 5:11), imonlilarni azob-uqubatlarga sabrli bo'lishga undaydi.

Interpretatsiyaning asosiy

noto'g'ri tushunchalari

1. Tiago ijtimoiy adolat, daromad taqsimoti, xayriya tadbirlari va boshqalar kabi masalalar bilan shug'ullanishini tushunib oling;
2. Tovarlarni to'playdigan "boylarga" qattiq tanbeh berishni moddiy boylikka ega bo'lganlarga tanbeh deb hisoblash, "boy" atamasi yahudiylarga tegishli raqam ekanligini anglamaslikdir;
3. Jeymsning maktubi Iso Masihga ishonish orqali najot ko'rsatadigan havoriy Pavlusning ta'limotiga zid bo'lganligini tushuning. Aslida, Jeyms Xudoga ishonish Xudo najot uchun talab qiladigan narsa emasligini, aksincha, Iso Masih ekanligiga ishonish, imonning ishi ekanligini ko'rsatdi;
4. Haqiqiy e'tiqodga ega bo'lganlarni tasdiqlash uchun xayrli ishlarni qilish kerakligini tushunib oling. Muqaddas Yozuvlarga binoan kim Masihga ishonsa, haqiqiy imonga ega, chunki bu Xudo talab qilgan ishdir;
5. Yaxshi ishlarni daraxt aniqlanadigan mevalar bilan aralashtiring.